

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **CEVA Ground Logistics Czech Republic s.r.o.**
sídlem Sokolovská 668/136d, 186 00 Praha 8
zastoupen advokátkou JUDr. Valerií Vodičkovou
sídlem Vodičkova 40, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti žalovaného ze dne 23. 1. 2023, č. j. 5396/2023-900000-311,
ve věci sazebního zařazení zboží,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 23. 3. 2023 se žalobce domáhal zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 21. 4. 2022, č. j. 13031-11/2022-570000-11, dodatečný platební výměr na dovozní clo ve výši 41 043 Kč. Žalobce jako nepřímý celní zástupce společnosti BG Technik cs, a.s. podal celní prohlášení, v němž navrhl zařadit zboží, tj. výrobky označené jako „ELECTRIC MOBILITY SCOOTER – ST098“ s obchodním označením SELVO 4250, do sazebního zařazení podpoložky 8713 90 00 kombinované nomenklatury (vozíky pro invalidy) se sazbou dovozního cla ve výši 0 %.

Podle celního úřadu předmětné vozíky náleží do podpoložky 8703 10 18 kombinované nomenklatury (vozidla pro přepravu osob obecně) se sazbou dovozního cla 10 %.

2. Žalobce v podané žalobě uvedl námitky, které krajský soud rozdělil do následujících skupin:
 - 1) Prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021 (dále také jen „Nařízení“), není pro žalobce závazné a použitelné, nevztahuje se na případ žalobce. Celní úřady doslova vytvořily situaci, kdy žalobce již nemá prostor k tomu, aby uvedl jakékoliv rysy a charakteristiky umožňující využití vozíků SELVO osobami se zdravotním postižením, neboť při tvorbě Nařízení došlo k přepisu charakteristik zboží deklarovaného žalobcem tak, aby veškeré prvky, dokonce i ty, které výslovně určují využití zboží pro invalidy, byly uvedeny v Nařízení a zcela tak vyloučily podřazení zboží do podpoložky 8713 kombinované nomenklatury (dále jen „KN“). Jelikož Nařízení není pro případ žalobce použitelné, dopustil se žalovaný jeho aplikací nesprávného právního posouzení věci, což žalobce považuje za důvod zrušení rozhodnutí pro nezákonnost. Nařízení je rozporné s Úmluvou OSN o ochraně a podpoře práv a důstojnosti osob se zdravotním postižením a s rozsudkem Soudního dvora EU ve věci *Invamed Group Ltd.*, sp. zn. C-198/15. Komise při vydání Nařízení překročila svěřenou pravomoc, neboť zcela formalisticky a neproporcionálně změnila obsah a dosah sazebního čísla KN 8703. Nařízení je rovněž v rozporu se zásadou subsidiarity, neboť Nařízení není schopno zajistit účinnější úpravu, nežli je již obsažena v jednotlivých členských státech a v něm obsažená kritéria a vlastnosti zboží jsou příliš konkrétní a podrobné, čímž zcela znemožňují, aby členský stát posoudil zařazení zboží samostatně. Nařízení nesplňuje povinný atribut obecnosti, neboť obsahuje zcela identický popis zboží SELVO 4800. Komise při vydání Nařízení porušila zásadu loajality vyjádřenou v čl. 4 odst. 3 SEU, neboť toto Nařízení přijala pouze na základě neúplného stanoviska Výboru pro celní kodex a neseznámila se s argumenty vnitrostátních soudů, které podporovaly závěr žalobce. Pro žalobce v této oblasti proto vznikl stav právní nejistoty.
 - 2) Žalovaný se nesprávně vypořádal s námitkami žalobce vůči Nařízení. Jestli nebyl žalovaný způsobilý se vypořádat s námitkami žalobce vůči Nařízení, měl předložit Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku týkající se platnosti a zákonnosti Nařízení. Žalobce tak navrhl soudu, aby předložil předběžnou otázku týkající se platnosti a zákonnosti Nařízení.
 - 3) Žalobce namítl, že i kdyby bylo možné nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 aplikovat na vozík SELVO 4800, není možné jej aplikovat na vozík SELVO 4250, neboť parametry tohoto typu vozíku neodpovídají výše citovanému nařízení, když vozík SELVO 4250 je menší, lehčí a pomalejší než vozík SELVO 4800.
 - 4) Závěr žalovaného o zařazení zboží do podpoložky 8703 10 18 je právně nesprávný a nezákonný. Žalovaný vytvořil na základě subjektivních, ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobce zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřipustné libovůle a překročení mezí správního uvážení, což má za následek nezákonnost rozhodnutí a je důvodem pro jeho zrušení.

- 5) Žalovaný nesprávně vykládá a chápe výraz „invalidé“, vyložený Soudním dvorem EU, zejména v rozsudku *Invamed*. Na základě tohoto výkladu žalobce namítl, že výklad pojmu invalida ve vztahu k podpoložce 8713 KN je širší než v českém právu, a je proto nutné vozík SELVO, který je určen pro užití osobami s omezenou možností chůze, do podpoložky 8713 KN zařadit.
 - 6) Při posuzování účelu výrobku není podle Soudního dvora EU ve věci *Invamed* zohledňováno možné použití výrobku, ale pouze použití předpokládané. Nebylo tak nutno vyloučit jeho použití neinvalidními osobami. Výklad žalovaného tomuto závěru odporuje.
 - 7) Aplikace nařízení Komise (ES) č. 718/2009 je zcela vyloučena, neboť nařízení se týká pouze zboží, jež má charakteristiky tam uvedené, neboť toto nařízení nedopadá na deklarované zboží, které je předmětem sporu v této věci.
 - 8) Bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobce zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobce, je to projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
 - 9) Je nepochybné, že vozík SELVO je vozidlo sloužící lidem se zdravotním postižením, a je proto nutno ho zařadit do podpoložky KN 8713. Pochybnosti celních orgánů jsou založeny na vědomě nesprávném právním posouzení věci, což je důvod pro zrušení rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
 - 10) Tím, kdo určuje účel zboží, není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží. Žalovaný se nemůže z vlastní vůle rozhodnout neakceptovat dokumentaci vydanou jinými orgány veřejné moci.
 - 11) Celní úřad i žalovaný se dopustili ve správním řízení řady zásadních procesních pochybení, zejména porušili právo na spravedlivý proces. Šlo o porušení práv žalobce v nezanedbatelné míře, což má za následek nesprávnost a nezákonnost napadených rozhodnutí.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Má za to, že napadená rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem a vznesené námitky nejsou důvodné. Argumentací žalobce, která se opakuje v žalobních námítkách, se žalovaný velmi podrobně zabýval v napadených rozhodnutích, na něž odkázal.
 4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
 5. Správní soudy v minulosti při svém rozhodování zaujaly jednotné stanovisko a vozík SELVO 4800 (který je větší variantou předmětného vozíku SELVO 4250) zařadily pod podpoložku 8713 10 00 KN (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2018, č. j. 22 Af 78/2016–40, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 Afs

125/2018-38 či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2020, č. j. 5 Af 12/2017-172). Braly přitom v úvahu zejména účel použití předmětného vozíku a jeho speciální rysy k ulehčení handicapu, jež ho významně odlišují od běžných vozidel pro přepravu osob. Soudy vycházely ze závěrů plynoucích z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 26. 5. 2016, Invamed Group a další, C-198/15, dále ze skutečnosti, že rozhodnutím Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti vozidla č. 9172 ze dne 24. 4. 2014 byl předmětný vozík zařazen do kategorie „Ostatní vozidla, Invalidní vozíky“; když ze základního technického popisu vyplývá, že vozík je určen výhradně pro držitele průkazu TP, ZTP, ZTP/P, tedy osoby s postižením, čemuž odpovídá také účel použití. Vozík SELVO 4800 navíc splnil zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek, o čemž svědčí rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv, které bylo vydáno v souladu se zákonem č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích. Soudy připustily, že vozík SELVO 4800 se svým vzhledem liší od obecného povědomí o vzhledu invalidního vozíku, atypičnost výrobku nicméně nemůže vést k tomu, aby byl vozík zařazen do jiné položky. Kritériem pro sazební zařazení zboží je i účel použití výrobku, dále zohlednění, které funkce výrobku jsou hlavní a které vedlejší z pohledu spotřebitele, i způsob jakým výrobcí či prodejci daný produkt na trhu nabízejí. Podstatné je objektivní posouzení předmětného vozíku, který nese prvky pro ulehčení handicapu a jeho primárním účelem je usnadnění pohybu lidem s tělesným postižením.

6. Výše uvedená judikatura vznikla za účinnosti nařízení Komise (ES) č. 718/2009, kdy v tomto období byla problematika sazebního zařazování výrobků podobných předmětnému vozíku SELVO 4800 řešena opakovaně, a to jak Výborem pro celní kodex, tak judikaturou Soudního dvora EU, přičemž Soudní dvůr se dvakrát zabýval problematikou zařazení zboží do podpoložek 8703 10 18 a 8713 10 00 KN a v obou případech se věc týkala sazebního zařazení elektrických vozíků (rozsudek ve věci Invamed Group a další, C-198/15, ECLI:EU:C:2016:362; rozsudek ve věci Lecson Elektromobile GmbH, C-12/10, ECLI:EU:C:2010:823).
7. Dne 17. 8. 2021 bylo v Úředním věstníku EU č. L 294 publikováno Prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021. Jedná se o závazný a ve všech členských státech EU přímo použitelný komunitární právní předpis, který v souladu se svým čl. 3 vstoupil v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku EU, tedy dne 6. 9. 2021. Příloha Nařízení obsahovala popis dotčeného zboží, jeho zařazení (kód KN) a odůvodnění tohoto zařazení. Vozík SELVO 4800 zcela odpovídal svými vlastnostmi, parametry a znaky výrobku popsanému v prvním sloupci přílohy Nařízení, jenž byl sazebně zařazen do podpoložky KN 8703 10 18. Šlo o zboží absolutně totožné, o čemž panovala shoda mezi žalobcem a žalovaným. Žalovaný konstatoval přímou aplikovatelnost Nařízení na zboží SELVO 4800 a rovněž i na vozík SELVO 4250, zatímco žalobce vznesl argumenty, proč pro vozíky SELVO není Nařízení závazné a použitelné. Rovněž argumentoval odlišností jednotlivých vozíků. Za účinnosti Nařízení (EU) 2021/1367 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí ve zde posuzovaném sporu.
8. Z úřední činnosti bylo krajskému soudu známo, že Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 10 Afs 134/2020, v němž šlo o celní zařazení vozíku SELVO 4800, předložil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku, a to: a) zda může být vozík zařazen do čísla 8713 KN navzdory vysvětlivkám, které z tohoto čísla vylučují vozidla s odděleným řídicím sloupkem a s rychlostí přesahující 10 km/h; b) zda prováděcí nařízení Komise č. 718/2009 dopadá – kromě vozidel v něm popsaných- i na vozík SELVO; c) požádal o vyjasnění, jak

vykládat neurčitý pojem „invalidé“, který byl v rozsudku *Invamed Group* vyložen pomocí neurčitého pojmu „nikoli nevýznamné omezení chůze“. Tato předběžná otázka se týkala celního zařazení vozíku SELVO před platností Nařízení.

9. Ke zdejšímu soudu bylo podáno 7 žalob, týkajících se vozíků SELVO 4800, jimiž byla napadena správní rozhodnutí v řízeních, kdy již správní orgán 1. stupně rozhodl za účinnosti nařízení Komise (EU) č. 2021/1367. Krajský soud v Ostravě si byl vědom dosavadní konstantní judikatury i jejího rozporu s aplikací nařízení Komise (EU) č. 2021/1367. Proto usnesením ze dne 31. 8. 2023, č. j. 22 Af 21/2022-113 předložil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku, a to zda může být elektrický vozík, vyznačující se těmito znaky: čtyři kola (zadní pár proti přepadnutí), polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, vodorovná plošina mezi přední a zadní částí vozíku, elektrický motor o výkonu 800 W, který umožňuje vozíku dosáhnout rychlosti až 16 km/hod a dojezdové vzdálenosti až 45 km, elektromagnetická brzda působící na zadní kola, uzavřená řídítka umístěná na odděleném sklopitelném řídicím sloupku a opatřená páčkami, jimiž lze volit rychlost; zařazen pod číslo 8713 90 00 kombinované nomenklatury navzdory Prováděcímu nařízení Komise (EU) 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021. Předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU bylo navrženo rovněž v žalobách ve věcech sp. zn. 22 Af 29/2023, sp. zn. 22 Af 30/2023 a nyní projednávané věci.
10. Soudní dvůr EU předběžné otázky Nejvyššího správního soudu (C-129/23) a Krajského soudu v Ostravě (C-567/23) spojil a rozhodl o nich rozsudkem ze dne 28. 11. 2024. V reakci na zodpovězení předběžné otázky také Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci sp. zn. 10 Afs 134/2020, a to rozsudkem č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025. Krajský soud je při svém rozhodování vázán jak závěry uvedenými v rozsudku Soudního dvora EU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23, BG Technik ze dne 28. 11. 2024, tak v rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025.
11. Soudní dvůr na předběžné otázky odpověděl rozsudkem ze dne 28. 11. 2024 ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 a rozhodl, že **číslo 8713** kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. 7. 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku musí být vykládáno v tom smyslu, že **nezahrnuje** takové zboží, jako je čtyřkolový vozík s elektrickým motorem, který je jednomístný, má polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, je vybaven odděleným sloupkem řízení a elektromagnetickou automatickou brzdou působící na zadní kola, která je konstruována tak, aby bránila přepadnutí, ovládá se pomocí řídítek uzavřeného oválného tvaru umístěných na tomto sloupku řízení a jeho maximální rychlost je vyšší než 10 km/h, avšak nepřesahuje 16 km/h.
12. Soudní dvůr EU blíže rozvedl důvody, jež ho vedly k rozhodnutí a upřesnil dosud ne zcela jasný výklad pojmu „invalidé“ a „pro invalidy“. Krajský soud uvádí argumenty z rozsudku Soudního dvora EU citované Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025, neboť jsou podstatné pro rozhodnutí ve věci: „*Soudní dvůr s odkazem na rozsudek ve věci Invamed Group zopakoval, že pojem „invalidé“ označuje osoby s nikoli nevýznamným omezením chůze. Výraz „pro invalidy“ znamená, že vozidlo je určeno jen pro invalidy. Skutečnost, že takové vozidlo mohou případně užívat osoby bez zdravotního postižení, nemá vliv na zařazení do čísla 8713 KN, neboť z důvodu jeho původního určení nevyhovuje jiným osobám, které netrpí invaliditou (bod 41). Zároveň Soudní dvůr odkázal i na dřívější rozsudek ve věci Lecson Elektromobile, podle něhož z vysvětlivek k číslu 8713 KN jasně vyplývá,*

že rozhodující pro zařazení zboží do tohoto čísla jsou speciální prvky pro invalidy a že pod toto číslo spadají vozidla speciálně určená pro dopravu zdravotně postižených osob. Skútry poháněné motorem (pojízdne skútry) vybavené odděleným, nastavitelným sloupkem řízení jsou naopak z tohoto čísla vyloučeny a zařazují se do čísla 8703 KN (bod 43). Vozík SELVO právě takový sloupek má. Nadto jeho maximální rychlost přesahuje 10 km/h. Podle popisu se jeví, že byl navržen zejména pro starší osoby s lehčími zdravotními potížemi, jejichž schopnost chůze je omezena nevýznamně. Nejde tedy o vozidlo určené jen pro invalidy (body 44 a 45). Právě v tom, že se číslo 8703 KN vztahuje na přepravu osob obecně, zatímco číslo 8713 KN se vztahuje zvlášť na dopravní prostředky pro invalidy, přitom spočívá rozdíl mezi těmito čísly, vyplývající už z jejich názvů (bod 48). To, že vozík mohou používat invalidní osoby, nebo dokonce že vozík může být k jejich užívání upraven, nemá žádný vliv na jeho zařazení do čísla 8703 KN, neboť jej k celé řadě jiných aktivit mohou používat osoby, které žádné zdravotní postižení nemají, ale které se z různých důvodů přemísťují na kratší vzdálenosti raději jinak než pěšky (bod 49)“.

13. Po rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce žalobce doplnil žaloby svým vyjádřením, v němž reagoval na tento rozsudek. Dle názoru žalobce závěry v rozsudku Soudního dvora ze dne 28. 11. 2024 neznamenají, že deklarované zboží má být automaticky zařazeno do podpoložky 8703 KN. Protože o sazebním zařazení zboží mají rozhodovat vnitrostátní soudy, měl by krajský soud respektovat své dřívější rozhodnutí i dřívější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a rozhodnout stejně. Pro zařazení zboží do podpoložky KN je nutné posoudit, zda je s ohledem na své objektivní charakteristiky a vlastnosti vozidlo určeno k používání invalidními osobami a zda má být takové používání považováno za hlavní nebo logické použití takového typu vozidla. Žalobce navrhl, aby soud jmenoval znalce, který určí, zda má vozík SELVO charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami. Dále dle žalobce Soudní dvůr překročil svou pravomoc tím, že určil, jaké druhy osob anebo postižení lze podřadit pod pojem „osoba s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Závěr Soudního dvora, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za osoby, jejichž schopnost chůze je omezena nikoli nevýznamně, je nesprávný. Právě u starších lidí má omezená schopnost chůze mnohdy podstatný vliv na jejich každodenní pohyblivost a vyžaduje asistenci (např. speciální pomůcky). Přitom existuje nespočet druhů a důvodů omezení chůze u této skupiny lidí. Stejně tak je široké i spektrum dalších osob s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze, kterým je vozík SELVO určen a které jej budou využívat.
14. Krajský soud vznesené žalobní námitky neshledal důvodnými. Je skutečností, že tímto krajský soud překonává dřívější judikaturu, a to svou i Nejvyššího správního soudu. K překonání judikatury dochází na základě rozhodnutí Soudního dvora, když v posuzované věci jde o výklad unijního práva a Soudní dvůr je nejvyšším unijním soudním orgánem, jehož závazný výklad práva je třeba respektovat. Dle názoru krajského soudu je důležité, že sám žalobce opakovaně v žalobě zdůraznil, že vozík SELVO je určen „pro usnadnění pohybu osob se sníženou pohyblivostí“. Nejde tedy o umožnění pohybu invalidům, kteří se bez kompenzační pomůcky pohybovat nemohou, ale právě jen usnadnění pohybu osobám, typicky, ale nejen, v seniorském věku, pro něž je pohyb na delší vzdálenosti z nejrůznějších důvodů obtížný. Dalším zásadním prvkem, je existence odděleného, nastavitelného sloupku řízení; ten brání čelnímu přístupu ke klikám ode dveří, k pracovní ploše, takže je nutné z vozíku sesednout, případně se natahovat či najíždět bokem, což je pro invalidní osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně, velmi diskomfortní.

15. Žalobce opakovaně zdůraznil speciální prvky vozíku ulehčující invaliditu jako argument pro sazební zařazení do podpoložky 8713 KN. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2025, č. j. 10 Afs 134/2020-161 však vozík SELVO žádné takové prvky nemá. „Znaky, které vyzdvihuje žalobce (polohovatelné a otočné sedadlo s područkami; protiskluzová plošina na chodidla; doplňková sada kol proti naklánění; integrované ovládání, s možností nastavit ovládání jednou rukou; elektromagnetická brzda, která vozík zastaví, jakmile se uvolní pákový ovladač), vozík nijak nepředurčuje k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé (k plošině na chodidla a ke kolům proti naklánění viz Lecson Elektromobile, bod 22). Vozík je díky těmto znakům lépe ovladatelný, pohodlnější anebo bezpečnější prakticky pro každého uživatele. Samozřejmě že například polohovatelné a otočné sedadlo usnadní nasedání a jízdu i invalidům, ale stejně tak i jiným uživatelům, zejména starším a hůře se pohybujícím osobám (které však invalidní nejsou). Nejde zkrátka o natolik speciální znaky, aby díky nim bylo možné vozík považovat za určený jen pro invalidy a kvůli nim zároveň za nepoužitelný či nevhodný pro jiné osoby. Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát. Proto uzavírá, že vozík SELVO není „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN. Naopak jde o vozík určený pro přepravu osob obecně, a tedy spadá do čísla 8703 KN.“
16. Podle krajského soudu výše citované závěry Soudního dvora EU i Nejvyššího správního soudu dopadají bez dalšího i na vozík SELVO 4250, když sám žalobce v průběhu správního řízení zdůrazňoval, že oba typy vozíku mají stejné prvky ulehčující invaliditu. K tomu lze uvést, že vozík SELVO 4250 oproti vozíku SELVO 4800 má menší rozměry, neboť vozík SELVO 4250 má délku 1 100 mm, šířku 550 mm, výšku 960 mm a rozvor 780 mm, hmotnost 60 kg a maximální přípustnou hmotnost 210 kg, zatímco SELVO 4800 má délku 1 220 mm, šířku 630 mm, výšku 1 250 mm a rozvor 820 mm, hmotnost 108 kg, maximální přípustnou hmotnost 238 kg a dále, že nejvyšší rychlost vozíku SELVO 4250 je 10 km/h, zatímco nejvyšší rychlost vozíku SELVO 4800 je 16 km/h.
17. Sám žalobce však v odvolání proti rozhodnutí celního úřadu opakovaně uvedl (srov. např. část IX. odvolání), že vozíky SELVO 4250 a SELVO 4800 se v rysech relevantních pro sazební zařazení v zásadě shodují. Žalovaný toto tvrzení žalobce nezpochybnil a v napadeném rozhodnutí týkajícího se vozíku SELVO 4250 posoudil podrobně jednotlivé znaky vozíku s ohledem na jeho sazební zařazení. Dospěl k závěru, že vozík SELVO 4250 splňuje veškeré podmínky stanovené pro vozidla určená pro provoz na pozemních komunikacích, určené pro použití libovolným uživatelem, a naopak vozík SELVO 4250 není invalidním vozíkem, není primárně určen pro použití invalidními osobami a nemá znaky ulehčující invaliditu, když vyhodnotil všechny znaky vozíku, které dle názoru žalobce odůvodňují jeho zařazení do podpoložky 8713 KN jako invalidní vozík. Je pravdou, že vozík SELVO 4250 má maximální rychlost 10 km/h, tato je však pouze jedním ze znaků uvedených ve vysvětlivkách k číslu 8713 KN, tedy zboží zařazené jako invalidní vozíky. Vozík SELVO 4250 je pouze „menší variantou“ vozíku SELVO 4800, má oddělený, nastavitelný sloupek řízení, naopak nemá žádné speciální prvky usnadňující invaliditu ani speciální znaky, aby jej díky nim bylo možné považovat za zboží jen pro invalidy a kvůli nim zároveň nevhodný pro jiné osoby. Krajský soud má za to, že pouze nižší maximální rychlost vozíku nemůže být posuzována odděleně od ostatních znaků a zdůrazňuje, že se při svém rozhodování neřídil vysvětlivkami ke kombinované nomenklatuře, nýbrž odpovědi Soudního dvora EU a jeho vysvětlením pojmů *invalidé*, *speciální prvky ulehčující invaliditu* a *vozík pro invalidy*, tak jak jsou již výše v rozsudku popsány.

18. S využitím závěrů z rozsudku Soudního dvora EU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 ze dne 28. 11. 2024 a rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 krajský soud vyhodnotil i vznesené žalobní námitky.
19. Podstatou námitky 1) je, že prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021 (dále jen „Nařízení“), není pro žalobce závazné a použitelné, nevztahuje se na případ žalobce, jelikož celní úřady doslova vytvořily situaci, kdy žalobce již nemá prostor k tomu, aby uvedl jakékoliv rysy a charakteristiky umožňující využití vozíků SELVO osobami se zdravotním postižením a zcela tak vyloučily podřazení zboží do podpoložky 8713. K tomuto tvrzení se vyjádřil Soudní dvůr v bodě 52 rozsudku, kdy uvedl, že „*smyslem Nařízení je konkrétně popsat zboží, které má být zařazeno do KN, aniž toto nařízení ponechává jakýkoliv prostor pro subjektivní hodnocení zboží, jinak by bylo zbaveno užitečného účinku.*“ Rovněž další argumenty žalobce byly Soudním dvorem EU vyvráceny v bodech 51 až 56 výše citovaného rozsudku. Krajský soud proto námitku má za nedůvodnou. Žalobce již v průběhu sporu o celní zařazení vozíku SELVO charakteristiky vozíku uvedl a ty dle závazného výkladu unijního práva nejsou speciálními prvky pro invalidy. Smyslem Nařízení je právě objektivní hodnocení zboží. Způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než KN, není rozhodující pro účely zařazení do KN. Sazební zařazení musí zohledňovat účel inherentní dotčenému výrobku, tato inherentnost se musí posuzovat v závislosti na objektivních charakteristikách a vlastnostech tohoto výrobku. Komise není při přijímání nařízení o zařazení vázána judikaturou členského státu. Jelikož vozík SELVO není určen pouze pro invalidní osoby, nelze tvrdit, že uložení cla na něj by porušovalo práva těchto osob. Úmluva OSN nevyžaduje, aby vozidla, která slouží jako kompenzační pomůcky, byla osvobozena od cla. Nařízení Komise napravuje stav právní nejistoty, který může nastat zejména v případě rozdílů ve správní praxi nebo judikatuře členských států.
20. K námitce 2) lze uvést, že žalovaný nezatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Napadené rozhodnutí obsahuje dostatečné hodnocení odvolacích námitek (srov. str. 52 a 66 napadeného rozhodnutí) směřujících vůči Nařízení. Žalovaný nebyl oprávněn položit sám Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku. Žalovaný není oprávněn posuzovat správnost, platnost a zákonnost komunitárních právních předpisů a postupu orgánů EU, které předcházely jejich vydání. Není tomu tak ani za základě žalobcem uvedeného ustanovení správního řádu, který se nadto v řízení v procesním režimu daňového řádu v souladu s § 262 daňového řádu nepoužije. Tato pravomoc je na základě čl. 19 odst. 3 písm. b) SEU a čl. 267 písm. b) SFEU svěřena pouze vnitrostátním soudům. Pokud se týče žádosti žalobce o předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU v tomto řízení, soud v dané věci tento postup nepovažuje za důvodný. Zdejší soud není soudem poslední instance a proti jeho rozsudku je přípustný opravný prostředek. Proto není jeho povinností předběžnou otázku podle článku 267 SFEU pokládat, a to ani v případě, kdy otázka platnosti či výkladu aktů přijatých orgány EU vskutku v průběhu řízení vyvstane. Nadto žalobce neuvedl nic, čím by přesvědčil soud o potřebě či vhodnosti položení takové předběžné otázky, neboť dle soudu byly sporné otázky již dostatečně objasněny soudním dvorem ve výše citovaném rozsudku.
21. Pokud žalobce v námitce 3) uvedl, že i kdyby bylo možné nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 aplikovat na vozík SELVO 4800, není možné jej aplikovat na vozík SELVO 4250, neboť parametry tohoto typu vozíku neodpovídají výše citovanému nařízení, když vozík SELVO 4250 je menší, lehčí a pomalejší než vozík SELVO 4800 lze odkázat na výše uvedené

k rozdílnosti jednotlivých vozíků (bod 16 a 17 tohoto rozsudku). Vozík SELVO 4250 je nutné, byť i s přihlédnutím k některým dílčím technickým odlišnostem, zařadit do položky 8703 KN.

22. V námitce 4) žalobce uvedl, že žalovaný vytvořil na základě subjektivních, ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobce zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřipustné libovůle a překročení mezí správního uvážení. Ani tato námitka není důvodná. Krajský soud konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí velmi podrobně vypořádal se všemi znaky vozíku SELVO a prvky ulehčujícími jeho použití invalidními osobami. Žalovaný dovedl, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití pouze invalidními osobami, respektive, že vozíky nemají speciální prvky ulehčující invaliditu. Konstatoval, že jde o univerzální dopravní prostředek, splňující veškeré podmínky, které dopadají na vozidla pro provoz na pozemních komunikacích, určený pro použití kýmkoliv. Naproti tomu invalidní vozíky ve smyslu celního zařazení do položky 8713 KN jsou zřetelně navrženy pro osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně. Konstrukce vozíku SELVO je uzpůsobena jen pro zvýšení pohodlí starších a hůře se pohybujících osob. Žádnou speciální úpravu pro použití invalidními osobami nemá, oproti invalidním vozíkům má naopak řadu „omezení“ – pro invalidy může být příliš rychlý, kvůli svým rozměrům a hmotnosti znemožňuje či výrazně ztěžuje cestování hromadnými dopravními prostředky, použití výtahů, schodolezů, nájezdových ramp atd. Žalovaný uzavřel, že celkově je patrné, že pro osoby s nejvyšším stupněm invalidity (ZTP/P) vozík vhodný spíše není. Krajský soud proto nemůže souhlasit se vznesenou žalobní námitkou, zvláště vzhledem k její obecnosti, když žalobce blíže nevysvětlil, co považuje za „subjektivní ničím nepodložené domněnky“ žalovaného. Žalovaný se velmi konkrétně a podrobně zabýval jednotlivými technickými znaky vozíků SELVO a krajský soud v napadeném rozhodnutí „subjektivní a nepodložené domněnky“ nenalezl.
23. Pokud se týče námitky 5), týkající se výkladu pojmu „invalidé“ Soudním dvorem EU, zejména v rozsudku *Invamed*, zodpovězením předběžné otázky došlo k vyjasnění pojmu „invalidé“, když podle Soudního dvora starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za „osoby s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“ a zároveň Soudní dvůr vyloučil zařazení vozíku SELVO 4800 do položky 8713 KN. Tyto závěry lze zcela vztáhnout i na nyní projednávanou věc. I tato námitka proto není důvodná.
24. Námitka 6) není důvodná, neboť z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zjevné, že žalobce nebyl povinen prokázat, že je dovezené zboží určeno výhradně pro invalidní osoby ani že je jeho použití osobami bez zdravotního postižení vyloučeno. Žalovaný na základě zjištěných vlastností, znaků, parametrů a funkcí dospěl k závěru, že u dovezeného zboží nelze ověřit, že má být s ohledem na své objektivní charakteristiky a vlastnosti používáno speciálně invalidními osobami a takové používání by mohlo být považováno za hlavní nebo logické použití dovezeného zboží. Dále lze konstatovat, že bez ohledu na způsob odůvodnění, žalovaný správně zařadil předmětné zboží do položky 8703 KN. Jak uvedl Soudní dvůr EU ve výše citovaném rozsudku: „*Skútry poháněné motorem (pojízdné skútry) vybavené odděleným, nastavitelným sloupkem řízení jsou naopak z tohoto čísla vyloučeny a zařazují se do čísla 8703 KN (bod 43).*“ Vozík SELVO 4250 tento znak bezpochyby naplňuje, což žalovaný akcentoval v napadeném rozhodnutí.

25. V námitce 7) žalobce zpochybnil aplikaci nařízení Komise (ES) č. 718/2009. Žalovaný na str. 16 a 17 napadeného rozhodnutí využil podpůrně závěry tohoto nařízení k výkladu zařazení zboží do příslušných položek KN. S ohledem na výše citované závěry Soudního dvora EU zdejší soud konstatuje, že předmětné zboží bylo žalovaným zařazeno do správné podpoložky KN, a to na základě objektivní úvahy o charakteristikách předmětného zboží. Za této situace nemůže mít otázka aplikace tohoto nařízení vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a námitka proto nemůže být důvodná.
26. Žalobce v námitce 8) dále tvrdil, že bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobce zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobce, je to projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud námitku nepovažuje za důvodnou. Jak již bylo popsáno výše, sazební zařazení vozíku SELVO vedlo k opakovaným soudním sporům. Judikaturou, kterou žalobce v námitce označuje jako „dosavadní“ je zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Afs 125/2018-38 ze dne 27. 6. 2018. Nicméně desátý senát Nejvyššího správního soudu měl o správnosti závěrů citovaného rozsudku pochybnosti, proto se obrátil na Soudní dvůr s předběžnými otázkami. Na základě jejich zodpovězení, jak již bylo podrobně rozebráno výše, je dosavadní judikatura překonána a není pochyb o zařazení vozíku SELVO do položky 8703 KN. Jak je řečeno v rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025: *„Současně tím Soudní dvůr překonal dřívější vnitrostátní judikaturu, podle které tentýž vozík pod číslo 8713 KN spadá. Ukázal-li se názor čtvrtého senátu NSS (resp. jeho výklad unijního práva) ve věci 4 Afs 125/2018 jako nesprávný, desátý senát ani nemůže rozhodnout stejně. Pokud stěžovatelka požaduje, aby desátý senát respektoval dřívější rozsudek čtvrtého senátu, zároveň jej tím vyzývá, aby nerespektoval rozsudek Soudního dvora. Její požadavek přitom vychází z mylného předpokladu, že ve věcech sazebního zařazení je Soudní dvůr v podstatě jen nějaký poradní orgán a že konečné slovo vždy mají vnitrostátní soudy. Tak tomu ale není. Soudní dvůr je i v těchto věcech nejvyšším unijním soudním orgánem jehož závazný výklad (unijního) práva je třeba respektovat.“*
27. V námitce 9) žalobce namítl, že je nepochybné, že vozík SELVO je vozidlo sloužící lidem se zdravotním postižením a je proto nutno ho zařadit do podpoložky KN 8713. Pochybnosti celních orgánů jsou založeny na vědomě nesprávném právním posouzení věci, což je důvod pro zrušení rozhodnutí pro jeho nezákonnost. Krajskému soudu nezbyvá než zopakovat výše vyřčené. Všechny znaky uvedené žalobkyní jako znak zboží sloužícího výlučně pro invalidy, byly vyhodnoceny žalovaným, Soudním dvorem i Nejvyšším správním soudem, který v rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 výslovně uzavřel: *„Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát.“* Závěry týkající se vozíku SELVO 4800 jsou zcela aplikovatelné i v nyní projednávaném případě. Krajský soud se proto ztotožňuje s hodnocením žalovaného a námitku má za nedůvodnou.
28. Následující žalobní námitkou 10) žalobce tvrdil, že tím, kdo určuje účel zboží není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží. Krajský soud odkazuje na bod 53 rozsudku Soudního dvora EU, podle kterého způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než sazební zařazení do

kombinované nomenklatury, není rozhodující pro účely zařazení do kombinované nomenklatury. K charakteru a využití zboží soud rovněž opakuje již výše uvedené argumenty, zejména vyhodnocení jednotlivých znaků vozíku a fakt, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití pouze invalidními osobami. Vozík nemá takové speciální znaky, aby jej díky nim bylo možné považovat za zboží jen pro invalidy a kvůli nim zároveň nevhodný pro jiné osoby. Proto krajský soud i tuto žalobní námitku zamítl.

29. Poslední námitkou 11), žalobce namítl, že se celní úřad i žalovaný dopustili ve správním řízení řady zásadních procesních pochybení, zejména porušili právo na spravedlivý proces. Šlo o porušení práv žalobce v nezanedbatelné míře, což má za následek nesprávnost a nezákonnost napadených rozhodnutí. Žalobce nicméně neuvedl žádné konkrétní procesní pochybení žalovaného. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 zdůraznil, že *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.“* Krajský soud proto námitku jako zcela obecnou považuje a nedůvodnou.
30. Pokud se týče skutečností uvedených žalobcem v jeho vyjádření k rozsudku Soudního dvora EU, lze krátce shrnout, že Soudní dvůr EU nepřekročil svou pravomoc, když uvedl, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za „osoby s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Byl to totiž právě Soudní dvůr, který takto (v rozsudku Invamed Group) definoval pojem „invalidé“. Nemohl tedy překročit pravomoc tím, že svou vlastní obecnou definici vyjasnil.
31. Krajský soud, shodně se závěry vyslovenými v rozsudku desátého senátu Nejvyššího správního soudu, konstatuje, že otázka, zda vozík na rozdíl od jiných dopravních prostředků má, či nemá znaky a vlastnosti určující jeho použití invalidními osobami, není natolik odborná, aby na ni musel odpovědět jen znalec. Proto nebylo na místě vyhovět návrhu žalobce na ustanovení znalce.
32. Krajský soud s ohledem na uvedené žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. května 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu